

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 18

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 ianuarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
1.	— Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 526 din 24 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	3–4
	Decizia nr. 597 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) lit. d) și lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor	5–8

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECIZIE****privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) și ale art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările ulterioare,

Președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Se convoacă Senatul în sesiune extraordinară, în data de 13 ianuarie 2020, ora 13,00. Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE SENATULUI

TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

București, 13 ianuarie 2020.

Nr. 1.

ANEXĂ

**Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru al Senatului
pentru sesiunea extraordinară din data de 13 ianuarie 2020**

— sesiune extraordinară —

I. Proiectul ordinii de zi

— Informare cu privire la proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, înregistrat la Biroul permanent al Senatului, în data de 9 ianuarie a.c., și care urmează să fie avizat de comisiile permanente în termenele stabilite

II. Proiectul programului de lucru

Luni, 13 ianuarie 2020

ora 13,00 Lucrări în plenum Senatului

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 526

din 24 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Arpad Nicolae Pandelescu în Dosarul nr. 2.802/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.432D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Ministerul Apărării Naționale a depus la dosar note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.802/3/2017, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatorul Arpad Nicolae Pandelescu în cadrul soluționării acțiunii având ca obiect anularea deciziei de recalculare a pensiei din 18 octombrie 2016 și obligarea Casei de Pensii Sectoriale a Ministerului Apărării Naționale la emiterea unei decizii de recalculare a pensiei care să ia în considerare la data de 1 ianuarie 2016 venitul salarial sub formă de „primă orară de zbor”, inclus în soldele lunare brute, coeficientul de ierarhizare pentru solda de funcție și procentul pentru solda de comandă, aferente funcției de comandor avute anterior ieșirii la pensie, și stagiul suplimentar de cotizare realizat în perioada 1 iulie 2003—30 septembrie 2011.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că în noua decizie de pensie, emisă după recalcularea acesteia în baza Legii nr. 223/2015, nu a mai fost luată în calcul prima orară de zbor, deși aceasta a fost inclusă în soldele lunare brute încasate în ultimele 6 luni anterioare pensionării. Se susține că dispozițiile de lege criticate, care exclud din baza de calcul al pensiei prima orară de zbor, încalcă dreptul de proprietate și art. 53 din Constituție. În acest sens se arată că diminuarea bazei de calcul al pensiei militare, prin

eliminarea unui spor permanent, în speță prima orară de zbor, nu are o justificare rezonabilă. Autorul excepției mai susține că prima de zbor este echivalentul primei de ambarcare permise de militarii din marină, care este inclusă în baza de calcul al pensiei pentru militarii din marină. Se mai arată că prima orară de zbor reprezintă însăși esența activității de aviație, fiind acordată pentru orele lunare de zbor efectuate. Precizează că, în perioada cât a activat ca pilot militar, avea obligația să efectueze lunar un număr de ore de zbor și, chiar dacă acestea nu erau plătite în fiecare lună, prima de zbor restantă era achitată retroactiv, la fel ca celelalte sporuri.

6. Prin precizările depuse la dosar la data de 16 ianuarie 2018, autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin și prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 47 alin. (2) din Constituție.

7. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** a arătat că motivele invocate de autorul excepției vizează însuși fondul cererii, astfel că o exprimare a opiniei sale ar echivala cu o antepunere în cauză.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că, din analiza criticilor de neconstituționalitate, reiese că autorul excepției invocă aspecte ce țin de aplicarea legii. Or, Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra modului de aplicare și interpretare a dispozițiilor legale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, precizările autorului excepției depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: „Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)—c), în care nu se includ: [...] e) primele și premiile, cu excepția primelor de clasificare, de specializare și de ambarcare pe timpul cât navele se află în baza permanentă;”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind

drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea sunt invocate prevederile art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la prevederile criticate din Legea nr. 223/2015, prin raportare la critici similare celor invocate în prezenta cauză, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 349 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 22 august 2018, sau prin Decizia nr. 551 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 21 decembrie 2018. Astfel, prin Decizia nr. 551 din 18 septembrie 2018, paragraful 40, Curtea a reținut că legiuitorul este îndreptățit, în principiu, să stabilească, așa cum a făcut-o prin adoptarea prevederilor criticate în prezenta cauză, modul de calcul al pensiilor militarilor, respectiv că nu se includ în baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat primele și premiile, cu excepția primelor de clasificare, de specializare și de ambarcare pe timpul cât navele se află în baza permanentă. Dar, așa cum a reținut Curtea în Decizia nr. 395 din 14 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 19 august 2016, paragraful 16, reglementând condițiile de acordare a pensiilor și modul de calcul al acestora, legiuitorul este ținut să respecte prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi care impun un tratament juridic identic pentru persoane aflate în situații identice. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu contravin art. 16 alin. (1) din Constituție.

15. Totodată, Curtea a reținut, la paragraful 47 al Deciziei nr. 551 din 18 septembrie 2018, că îndreptățirea la beneficiul pensiei de serviciu reglementate de Legea nr. 223/2015 este dată de apartenența la categoria de militar, a cărei definiție este oferită de art. 3 lit. a) din Legea nr. 223/2015: „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) militar — cadrul militar, astfel cum este definit de Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, soldatul și gradatul profesionist, așa cum sunt definiți de Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare, militarul angajat pe bază de contract, jandarmul angajat pe bază de contract, precum și preotul militar, așa cum este definit de Legea nr. 195/2000 privind constituirea și organizarea clerului militar.*”

16. Cu privire la condițiile de acordare a dreptului la pensie, prin Decizia nr. 349 din 22 mai 2018, paragraful 21, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, „*Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de*

șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. [...]”. Aceste prevederi au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale în sensul că acordă în exclusivitate legiuitorului „atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor [...]”. Acesta, în considerarea unor schimbări intervenite în posibilitățile de acordare și dimensionare a drepturilor de asigurări sociale, poate modifica, ori de câte ori consideră că este necesar, criteriile de calcul al cuantumului acestor drepturi, dar cu efecte numai pentru viitor. Prin urmare, ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007). Având în vedere aceste repere jurisprudențiale, Curtea a apreciat, la paragraful 21 al Deciziei nr. 349 din 22 mai 2018, că dispozițiile de lege criticate, care stabilesc veniturile în funcție de care se calculează baza de calcul al pensiei militare de serviciu, nu constituie o restrângere a exercițiului drepturilor fundamentale invocate de autorul excepției.

17. Cât privește critica autorului excepției raportată la art. 44 din Constituție, se reține că, prin Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, sau Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, a statuat: „*Cuantumurile viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.*” În aceste condiții, nu se poate constata o încălcare a dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. Astfel, așa cum a reținut Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, reprezintă, totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Arpad Nicolae Pandelescu în Dosarul nr. 2.802/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 597

din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) lit. d) și lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) lit. d) și lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Liana Florina Fechete, reprezentantă a minorei Antonia Maria Ioana Fechete, în Dosarul nr. 174/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.483D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin încheierea din 14 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 174/111/2017, **Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) lit. d) și lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Liana Florina Fechete, reprezentantă a minorei Antonia Maria Ioana Fechete, într-o cauză având ca obiect obligația de a face.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că a solicitat Agenției Județene pentru Plăți și Inspecție Socială Bihor acordarea drepturilor prevăzute de art. 32 alin. (2) și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, începând cu luna următoare datei nașterii minorului, însă această instituție i-a răspuns că nu poate aproba solicitarea, deoarece nu a fost formulată în termenul de 60 de zile de la data nașterii copilului. Având în vedere acestea, autoarea excepției susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece drepturile acordate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privesc copilul și au fost

reglementate tocmai în virtutea faptului că minorul este cel care, fiind într-o situație specială, are nevoie de protecție suplimentară de la momentul nașterii sale. Situația minorului este aceeași de la data nașterii, care reprezintă reperul pentru acordarea drepturilor financiare necesare în vedere diminuării decalajului față de alți copii. A considera altfel este o discriminare gravă, deoarece orice copil trebuie să aibă acea susținere din partea familiei de care are dreptul legal să se bucure fără nicio îngrădire. Astfel, copiii care au avut neșansa să se nască într-o familie cu grave probleme de sănătate și, implicit, financiare nu se pot bucura de aceleași drepturi ca și ceilalți copii. Tocmai de aceea au fost adoptate acte normative care să restabilească echilibrul între drepturile tuturor copiilor, acest echilibru fiind garantat și de art. 16 din Constituție. În susținerea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia mai invocă și prevederile Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.

6. **Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. Astfel, cât privește art. 16 din Constituție, invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în fața legii. Referitor la art. 49 din Constituție, apreciază că acesta nu interzice stabilirea prin lege a anumitor condiții sau reguli de procedură în privința obținerii unor beneficii legale (indemnizații, scutiri etc.), ci, dimpotrivă, este în măsură să asigure o evidență instituțională a persoanelor vizate de beneficiile sociale. Legiuitorul a prevăzut, așadar, că drepturile în discuție se acordă la cerere, aceasta fiind depusă, în general, într-un termen de 60 de zile de la data la care dreptul convenit a devenit exigibil. În ceea ce privește dispozițiile art. 115 din Constituție, instanța arată că domeniul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 nu face parte dintre cele excluse expres de Legea fundamentală.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, referitor la natura indemnizației lunare pentru creșterea copilului, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 788 din 27 septembrie 2012, nr. 765 din 15 iunie 2011 și nr. 455 din 12 aprilie 2011. Premisa de la care pleacă autoarea excepției este falsă, deoarece concediul pentru creșterea copiilor, cu indemnizația aferentă, nu reprezintă un drept fundamental, art. 47 alin. (2) din Constituție garantând doar concediul de maternitate plătit. Este opțiunea exclusivă a statului ca, în funcție de scopul urmărit și ținând cont de realitățile economice sau sociale existente, să impună anumite condiții pentru acordarea prestațiilor sociale. Instituirea acestor condiții nu este de natură să aducă atingere unor principii fundamentale, aceste indemnizații neavând caracter absolut. Referitor la invocarea art. 16 din Constituție, apreciază că

prevederile de lege criticate se aplică tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, ci constituie una dintre măsurile de protecție socială instituite de stat prin lege în virtutea rolului de stat social, dar nenominalizate expres în Constituție, fiind dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească modalitatea de acordare a acesteia, fără a se duce atingere dreptului în sine. Caracteristic unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 788 din 27 septembrie 2012). În plus, scopul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 a fost acela de a susține familia în vederea creșterii copilului, indemnizația nefiind un drept al copilului, ci al părintelui, suplinindu-se astfel veniturile pe care părintele nu le mai poate realiza din exercitarea unei profesii, pe durata concediului pentru creșterea copilului. Mai mult, potrivit art. 49 alin. (2) din Constituție, statul oferă protecția copiilor prin acordarea alocațiilor, acesta fiind un drept constituțional. Mai arată că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât acest principiu nu înseamnă aplicarea aceleiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale. În aceste condiții, nu poate fi primită nici critica referitoare la înfrângerea art. 53 din Legea fundamentală, întrucât nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale. Referitor la pretinsa nesocotire a prevederilor art. 115 din Constituție, Avocatul Poporului menționează că, pe calea ordonanței de urgență, se poate reglementa fără a afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 35 alin. (1) lit. d) și lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul conținut: „(1) *Drepturile prevăzute la art. 31 și art. 32 alin. (1) lit. c) și d) și alin. (2) se acordă după cum urmează: [...]*

d) pentru situația prevăzută la art. 32 alin. (2), începând cu luna următoare celei în care s-a născut copilul, dacă încadrarea în grad de dizabilitate a persoanei îndreptățite a fost efectuată înaintea acestei date, respectiv începând cu luna următoare

celelalte în care a fost eliberat certificatul de încadrare a persoanei îndreptățite în grad de dizabilitate, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile de la datele menționate;

e) pentru celelalte situații, inclusiv pentru cazul în care cererea a fost depusă peste termenele prevăzute la lit. a)—d), de la data depunerii cererii sau, după caz, începând cu luna următoare depunerii cererii.”

13. Curtea observă că art. 32 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, la care face referire textul de lege criticat, are următorul cuprins: „(2) *Persoana cu dizabilitate gravă sau accentuată, care are în întreținere un copil și care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru acordarea concediului pentru creșterea copilului și indemnizației lunare aferente, beneficiază de sprijin lunar în cuantum de 45% din cuantumul minim al indemnizației stabilit la art. 2 alin. (2) până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 15% din cuantumul minim al indemnizației stabilit la art. 2 alin. (2) pentru copilul cu vârsta cuprinsă între 2 și 7 ani.”*

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 115 privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului. De asemenea sunt invocate următoarele prevederi din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene: art. 20 privind egalitatea în fața legii, art. 24 privind drepturile copilului și art. 33 privind viața de familie și viața profesională, precum și preambulul Convenției cu privire la drepturile copilului, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate se referă la condițiile de acordare a sprijinului lunar pentru persoana cu dizabilitate gravă sau accentuată, care are în întreținere un copil și care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru acordarea concediului pentru creșterea copilului și indemnizației lunare aferente, sprijin lunar în cuantum de 45% din cuantumul minim al indemnizației stabilit la art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 15% din cuantumul minim al indemnizației stabilite la art. 2 alin. (2) pentru copilul cu vârsta cuprinsă între 2 și 7 ani. Astfel, dispozițiile de lege criticate precizează că acest sprijin lunar se acordă începând cu luna următoare celei în care s-a născut copilul, dacă încadrarea în grad de dizabilitate a persoanei îndreptățite a fost efectuată înaintea acestei date, respectiv începând cu luna următoare celei în care a fost eliberat certificatul de încadrare a persoanei îndreptățite în grad de dizabilitate, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile de la datele menționate. Totodată, în cazul în care cererea a fost depusă peste termenul de 60 de zile, art. 35 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 prevede că dreptul în discuție se acordă începând cu data depunerii cererii.

16. Referindu-se la indemnizația pentru creșterea copilului, prin Decizia nr. 788 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 22 noiembrie 2012, Curtea a reținut că aceasta este o prestație de asistență socială cu caracter universal, bazată pe principiul solidarității sociale, menită să asigure tuturor familiilor condiții egale de creștere a copiilor. Această prestație este, între altele, o expresie a statului social, respectiv a obligației statului de a interveni prin măsuri adecvate pentru susținerea cetățenilor care, din motive obiective, se află în situații defavorabile, de natură să afecteze dreptul acestora la un nivel de trai decent. De asemenea acordarea indemnizației pentru creșterea copilului poate fi privită și ca o măsură de protecție a copiilor, așa cum dispune art. 49 alin. (1) din Constituție. Cu toate acestea, acordarea dreptului în

discuție reprezintă pentru legiuitor o obligație de mijloace, ce depinde în mare măsură de contextul social și economic în care este reglementată și de resursele financiare pe care statul le poate aloca în această direcție. Astfel, neavând o nominalizare expresă în Constituție, dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 reprezintă o opțiune a legiuitorului, acesta fiind liber ca, în funcție de resursele financiare disponibile, să stabilească acordarea acestui drept, conținutul și limitele acestuia, precum și condițiile în care poate fi acordat și să le modifice, atunci când realitățile economice și sociale o impun. Totodată, prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, Curtea a reținut că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi.

17. Aplicând aceste considerente la dispozițiile de lege criticate, Curtea constată că un astfel de drept, a cărui reglementare depinde de opțiunea legiuitorului, este și cel pus în discuție în prezenta cauză, și anume sprijinul lunar pentru persoana cu dizabilitate gravă sau accentuată care are în întreținere un copil și care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru acordarea concediului pentru creșterea copilului și indemnizației lunare aferente, neavând o consacrare constituțională, fiind prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010. Prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul a stabilit condițiile de acordare a acestui drept, printre care este și aceea că cererea trebuie depusă în termen de 60 zile de la data nașterii copilului, dacă încadrarea în grad de dizabilitate a persoanei îndreptățite a fost efectuată înaintea acestei date, respectiv de la data eliberării certificatului de încadrare a persoanei îndreptățite în grad de dizabilitate.

18. Prin urmare, faptul că legiuitorul a stabilit că acest sprijin lunar se acordă începând cu luna următoare celei în care s-a născut copilul, dacă încadrarea în grad de dizabilitate a persoanei îndreptățite a fost efectuată înaintea acestei date, respectiv începând cu luna următoare celei în care a fost eliberat certificatul de încadrare a persoanei îndreptățite în grad de dizabilitate, cu condiția ca cererea să fie depusă în termen de 60 de zile de la datele menționate, nu contravine dispozițiilor art. 49 din Constituție privind protecția copiilor și a tinerilor, deoarece este de competența legiuitorului să stabilească cerințele de acordare a acestui drept prevăzut de lege, evident cu respectarea prevederilor constituționale. De altfel, Curtea reține că, în cazul în care cererea a fost depusă peste termenul de 60 de zile prevăzut de dispozițiile de lege criticate, art. 35 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 prevede că dreptul în discuție se acordă începând cu data depunerii cererii.

19. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi, Curtea reține că cerințele instituite de legiuitor pentru acordarea acestui sprijin — cum este condiția depunerii cererii în termen de 60 de zile de la data nașterii copilului, dacă încadrarea în grad de dizabilitate a persoanei îndreptățite a fost efectuată înaintea acestei date, respectiv de la data eliberării certificatului de încadrare a persoanei îndreptățite în grad de dizabilitate — sunt stabilite pentru toate persoanele aflate în ipoteza normei, fără privilegii

sau discriminări. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, se constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece se aplică tuturor persoanelor cu dizabilitate gravă sau accentuată, care au în întreținere un copil și care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru acordarea concediului pentru creșterea copilului și indemnizației lunare aferente.

20. Cât privește invocarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este incidentă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

21. Referitor la critica privind încălcarea art. 115 din Constituție privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, Curtea constată că aceasta nu este motivată, autoarea excepției neaducând niciun argument pentru care ar fi încălcate dispozițiile constituționale invocate.

22. Cu privire la prevederile invocate din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Curtea reține că, prin Decizia nr. 184 din 26 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 29 mai 2015, a stabilit că acestea, de principiu, sunt aplicabile în cadrul controlului de constituționalitate în măsura în care asigură, garantează și dezvoltă prevederile constituționale în materia drepturilor fundamentale, cu alte cuvinte, în măsura în care nivelul lor de protecție este cel puțin la nivelul normelor constituționale în domeniul drepturilor omului. În acest sens sunt considerentele de principiu reținute de Curte prin Decizia nr. 1.479 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 25 ianuarie 2012.

23. În speță, Curtea constată că prevederile invocate sunt cele ale art. 20 privind egalitatea în fața legii și art. 24 privind drepturile copilului din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, iar considerentele reținute mai sus abordează toate aceste aspecte, fiind, în consecință, valabile și cu privire la aceste dispoziții. Cât privește dispozițiile art. 33 privind viața de familie și viața profesională din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și preambulul Convenției cu privire la drepturile copilului, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, Curtea reține că stabilirea de către legiuitorul român a condițiilor pentru acordarea sprijinului lunar pentru persoana cu dizabilitate gravă sau accentuată care are în întreținere un copil — și anume a condiției de a depune cererea în termen de 60 de zile de la data nașterii copilului, dacă încadrarea în grad de dizabilitate a persoanei îndreptățite a fost efectuată înaintea acestei date, respectiv de la data eliberării certificatului de încadrare a persoanei îndreptățite în grad de dizabilitate — nu încalcă dreptul copiilor la îngrijire și asistență speciale, cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut că, în cazul în care cererea a fost depusă peste termenul de 60 de zile, dreptul în discuție se acordă începând cu data depunerii cererii.

24. În final, cu privire la invocarea prevederilor Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, Curtea reține că, având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, conform căreia „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, [...]”, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu cu prevederile altei legi, astfel cum susține autoarea excepției.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liana Florina Fechete, reprezentantă a minorei Antonia Maria Ioana Fechete, în Dosarul nr. 174/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 35 alin. (1) lit. d) și lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

